

end at naar vi ved Lov engang ere komne til at bestemme, hvorledes Lønningerne skulle være, saa har den paagjældende Embedsmand ogsaa Krav paa, at Lønnen bliver, som den er fastsat. Nu er der jo her Tale om Nedsættelse i Amtmændenes Lønning for den Brug, de have af den Jord, der er tillagt deres Amtmandsbolig. Det ærede Ministerium er gaaet ud fra, hvad jeg anseer for en meget rigtig Forudsætning, at denne Nedsættelse kun kunde skee efter en Taxering af Jorden. Nu have vi efter min Mening to Maader at taxere paa, thi vi vide jo Alle, at den Priis, vi nu have paa Jord i Handel og Wandel, er langt fra ikke den virkelige Værdi, som Jorden har. Naar der altsaa er Tale om at taxere Jord, for at sælge den til En, som kjøber den frivillig uden nogen som helst Tvang, saa maa man efter min Mening taxere den til det, som den er værd i Handel og Wandel, men anderledes forekommer det mig, at Taxeringen maa være, naar vi tale om at taxere Jord, hvorefter der skal beregnes Nedsættelse i en Mand's virkelige Løn; thi i saa Fald mener jeg, at det Rigtige maa være at taxere Jorden til dens virkelige Værdi, nemlig til det Nettoudbytte, den kan give. Af de Oplysninger, der findes i Betænkningen, see vi jo, at Jorden er taxeret til dens virkelige Værdi i Handel og Wandel, men at Ministeriet har fundet, at Taxeringen for et Par Amtmænds Vedkommende er sat temmelig høi. Dette viser altsaa ogsaa, at Ministeriet har meent, at det dog har været urigtigt at slaae ind paa at taxere efter Værdien i Handel og Wandel, istedetfor at rette sig efter den virkelige Værdi. Nu er der af Udvalget stillet Forslag om at nedsætte Lønnen med 200 Rd. og 33 Rd. Dersom nu Udvalget havde oplyst, at den paagjældende Embedsmand var villig til at give den Priis, der er sat paa Jorden, eller idetmindste finde sig i, at Renten af den blev afdraget i hans Løn, da skulde jeg være meget villig til at støtte dette Forslag; men da jeg ikke veed, om denne Handel — jeg betragter det nemlig som en Handel — bliver sluttet frivillig fra Embedsmændens Side, eller der bliver anvendt Tvang imod ham, saa kan jeg ikke tiltræde Forslaget. Efter den Beregning, jeg har anstillet ifølge det Kjendskab, jeg har til Jorden, har jeg ikke formaaet at

faae Nettoudbyttet op til 600 Rd.; jeg har haft meget Læs med at faae det til 400 Rd. Nu er det vel senere oplyst, at Jorden nu er bortforpagtet, hvad der rimeligviis maa være skeet, efterat Taxeringen er foregaaet, og at der indkommer i Nettoudtægt af Forpagtningen 500 Rd., men da dette Bøhø saaledes falder midt imellem de to andre, staaer det dog for mig noget tvivlsomt, hvilket der er det rigtige. Seg kan, som sagt, ikke see rettere, end at naar en Mand's Løn er bestemt ved Lov, saa har han begrundet Krav paa at faae den, saalænge den ikke ved en anden Lov er bleven sat lavere. Dersom det er en Tvang, der bliver paalagt ham, at han skal give 600 Rd. for Jorden, istedetfor at det efter min Beregning kun kan blive 400 Rd.; saa flunder jeg vi gjøre ham Uret, og det er det, jeg ikke vil være med at gjøre, enten mod ham eller nogen Anden. Seg vil være med at sætte Lønningerne, naar vi have disse under Behandling, saa billig, som vi antage det er muligt, naar vi skulle faae en Forretning godt udført; men jeg bøier mig for de Bestemmelser, der ere slaaede fast, og jeg kan altsaa ikke stemme for Flextallets Forslag, medmindre jeg faaer nærmere Oplysning, om den Paagjældende er villig til at overtage Jorden for 600 Rd., da jeg ifølge min Beregning knap kan faae den til at være 400 Rd. værd.

Winther: De Bemærkninger, der fremkom fra den sidste ærede Rigsdagsmands Side, forekomme mig dog at gaae noget vidt. Man kan ikke indrømme, at man, fordi man havde vedtaget en Lov, der hjemlede en vis Indtægt for en Embedsmand, skulde gaae ind paa, at hvilkensomhelst Hunsleiegodtgjørelse der f. Ex. blev forlangt af en Amtmand, var Staten pligtig til at udrede. Seg vil gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at den nærværende Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet netop har oplyst, at der har fundet en Reduction Sted i de Fordringer, der ere blevne stillede fra de Vedkommendes Side. Ministeriet har altsaa antaget, at der maatte kunne gjøres Indskrænkninger i saadanne Krav, i Genhold til Loven, og deri er jeg ganske enig. Seg vilde blot ønske, at Ministeriet vilde gaae